

ОБУКА ИЗВИЂАЧА ЧЕТВРТЕ БРИГАДЕ КОПНЕНЕ ВОЈСКЕ

СПРЕМНИ ЗА СВЕ УСЛОВЕ

A photograph showing several soldiers in full ghillie suits wading through a river. They are holding rifles and long poles. The background is a dense forest with tall trees and green foliage. The water is calm and reflects the surrounding greenery.

Кажу да се обучен извиђач у природи понаша као у самопослузи, али је јасно да тај осећај „не пада са неба” и да му претходи вредна и стрпљива обука у вештини исхране у природном окружењу. Бујановачко језеро било је издашно према извиђачима, који су у његовим водама и околним шумама пронашли и за исхрану употребили змије, жабе, корњаче, скакавце, барско биље, брезу, коприву, печурке, барски локвањ, шеварје и друге врсте. Брзаке и вирове Јужне Мораве савлађивали су сплавовима од буради, аутомобилских гума, стиропора, шаторског крила, сламе и дрвене конструкције.

Извиђачка јединица Четврте бригаде Копнене војске реализовала је крајем августа, на Јужној Морави, у рејону села Златопек, обуку у савлађивању водених препрека формацијским и приручним средствима. Припадници састава којим командује капетан Бојан Стојменовић тиме су заокружили обуку у посебним условима лети, током које су и на Бујановачком језеру увежбавали дејство извиђачке групе у позадини непријатеља уз самосталну исхрану у природи.

Поједини сегменти обучавања, попут обуке у пливању и борби, обављени су на отвореном базену Спортског центра Врање и у кругу касарне у том граду.

Извиђачи су готово сваког дана били на терену, где су реализовали изузетно важну тактичку обуку, увежбавали употребу минско-експлозивних средстава, савлађивали препреке, гађали из пушке, користили се ножем, секиром, стрелом. Свакодневно су напредовали, јер су знали да их очекују изузетно одговорни задаци и да ће од информација које прикупе у великој мери зависити одлуке команданта Четврте бригаде, бригадног генерала Зорана Лубуре и његових најближих сарадника.

Самопослуга у природи

Јединице оваквог типа имају специфичан процес обучавања, па извиђачи, након основне пешадијске обуке, увежбавају и извиђање, прикупљање обавештајних података, препад, заседу, диверзију и сличне активности. Подразумева се да извиђача морају да красе посебна знања и вештине, јер ће се при извршавању задатака наћи и на непријатељској територији, где је неопходно да буде тих и невидљив, док ће у другој прилици морати да се избори с планинским врлетицама и стенама и опстане без хране и воде.

Командир извиђачког вода поручник Милан Димитријевић каже да су зимску обуку у посебним условима извиђачи реализовали на Копаонику, где су скијали, извиђали и градили биваке, иглое, вучје јазбине и друге објекте за смештај у зимским условима. Обука у летњим условима подељена је на два дела. У првом је на Бујановачком језеру увежбавано деј-

ство извиђачке групе у позадини непријатеља, уз самосталну исхрану у природи.

Кажу да се обучен извиђач у природи понаша као у самопослузи, али је јасно да тај осећај „не пада са неба“ и да му претходи вредна и стрпљива обука у вештини исхране у природном окружењу. Бујановачко језеро је било издашно према извиђачима, који су у његовим водама и околним шумама пронашли и за исхрану употребили рибе, змије, жабе, корњаче, скакавце, барско биље, брезу, коприву, печурке, барски локвањ, шеварје и друге врсте.

– Извиђачи би у пролеће, лето и у јесен могли непрекидно да бораве у природи, уз повремену допуну класичним намирницама, док је зими то нешто сложеније, због оскудице флоре – истиче заставник Бобан Крстић. Он је у извиђачким јединицама већ 25 година, а „преживљавања“ на Радан планини, Кукавици и другим местима више ни не броји. Основно је, истиче, добро обучити људе у познавању јестиве флоре и фауне, показати им разне начине комбиновања постојећих намирница са оним што се пронађе у природи и упозорити извиђаче на оно што у природи може бити опасно по људе.

– Коришћење стандардних намирница односи се само на употребу пет грама соли и педесет грама брашна по човеку, док се све остало проналази у природи, што није једноставно, али је понекад још теже квалитетно их припремити – каже он.

Срећом, старији водник Дејан Арсић у врањској извиђачкој јединици важи за правог мајстора кулинарства, а његови главни специјалитети су жабли батаци и змијски медаљони.

Брзаци Јужне Мораве

Припадници извиђачке јединице Четврте бригаде обуку у гађању ножем и борби извели су у касарнским условима и том приликом показали да за њих нема тајни у џудоу, каратеу и одбрани од напада ножем, палицом и пиштољем. Обука у пливању реализована је на отвореном базену Спортског центра Врање, а то време искоришћено је и за подизање физичке кондиције. Уследило је обучавање у савлађивању водених препрека формацијским и приручним средствима.

Извиђачки и десантни чамци омогућавају прелазак и извиђање водених препрека, али је извиђаче потребно и увежбати у прављењу пловила приручним средствима и савлађивању водених препрека помоћу њих. Брзаци и вирове Јужне Мораве савлађивали су сплавовима од буради, аутомобилских гума, стиропора, шаторског крила, сламе и дрвене конструкције, што је изазвало одобравање мештана села Златопек, у чијој се близини изводила обука. Поручник Марко Костић каже да реку ширине двадесет метара извиђачи могу да пређу таквим „приручним сплавом“ за неколико минута.

Извиђачи нису пропустили прилику и да на обалама Јужне Мораве обнове знања из пружања прве помоћи утопљенику и организације службе спасавања, мада су у центру пажње били садржаји обуке везани за савлађивање водених препрека и дејства извиђачке патроле у извиђању водених препрека и објеката на њима, попут мостова и разних конструкција.

Извиђање реке представља важан извиђачки задатак у смислу одређивања

приступачности, брзине, дубине и ширине водених препрека и могућности прелаза газом, формацијским или приручним средствима. Током обуке могло се видети колико пажње извиђачи поклањају маскирању, прилагођавању бојама терена, добу дана и околини и потреби да се готово „стопе“ с реком и олисталим дрвећем, и буду невидљиви за друге људе на одређеном простору.

Обука извиђача због атрактивности привлачи младе људе. Десетар Срђан Митић из Лесковца до недавно је био у пешадији, али је хтео да проба нешто ново, пошто је обука извиђача, како каже, динамична, разноврсна, занимљива и захтевна. Ипак, постоји још један разлог због кога је извиђачка јединица из Врања прави магнет за младе старешине и војнике. То је велико другарство и спремност да се помогне колеги у свакој ситуацији, који карактеришу тај војни колектив. ■

Зоран МИЛАДИНОВИЋ

